26ՐԴ ՏԱՐԻ Թիւ 7046 10 ՄԱՐՏ 1909 ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ 1 ԲԻՊ ԻԼ ԵՎՎԵԼ 1327 23 Mars 1909 26me année N. 7046

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

10 ՓԱՐԱ

10 PARAS

„ԱՐԵՒԵԼՔ„
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԳԱՒԱԶԹԻ

ارمنیجه یومی و سیاسی غزته
صاحب امتیازی قره‌کین بویاجیان
درعهده غلطه

AREVELK
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Cons/ple, Galata

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ

Կ. Պոլսոյ համար տարեկան	80	Ղ.
» » վեցամսեայ	45	»
Գաւառներու համար տարեկան	108	»
» » վեցամսեայ	60	»
Օտար երկիրներու համար տարեկան	35	Ֆր.
» » վեցամսեայ	20	»

Գրպաստի ծախքը մեր վրայ

Տեսնուածս Բաներ

Շաբթուս ազմուկ մը բարձրացաւ քաղաքին մէջ թէ Սահմանադրութիւնը չուտով պիտի ջնջուի։ Այս կռմիրը ազմուկ և սուտ այնչափ առատ են օրչափ անձրեւը, Եգիպտոսի մէջ՝ ձմեռը։

Կարեւորութիւն չտուի։ Այս կռմիրը մանաւոր հաճոյք մըն է չեզած բաներու մասին խօսիլը կամ եղածները, առնուազն, չափազանցելը։

Եւ այդ օրն ալ ինչպէս միւս օրերը չարունակեցի աշխատանքս։

Իրիկունը սակայն այցելութիւնները սովորականէն աւելի եղան. ամէնքը կը խօսէին միեւնոյն հարցին վերաբերմամբ, բոլորը կը պնդէին թէ թուրքերը սկսած են հանրագրութիւն մը տորագրել, զոր ետքէն կ'ուզեն վերցնել Սահմանադրութիւնը և զայն փոխարինել տալ Շէրիաթի օրէնքով։

Հակառակ որ նորէն մեր ատրաժան հար ժողովուրդը իրարանցումի է մատնուած։ Մեր ժողովուրդը, մանաւանդ այս Փոքր-Հայքի չրջանին մէջ, այնքան փափկոգի է ու դիւրազգած որ կ'ուզէ անպատճառ ամէն ժամանակ գարնանային երկինքի պէս պայծառ տեսնել քաղաքականութեան մթնոլորտը և անոր վրայէն թռչող ամենափոքրիկ սեւ թիթեռնիկ մը կ'ահաբեկէ զայն։

Որոշեցի, հետեւաբար, զբաղիլ այդ հարցով։ Եւ հետեւեալ առաւօտ հաստատեցի որ իրապէս այդօրինակ թուղթ մը մը դրուած է չրջաբերութեան։ Լսին թէ անկարելի է զայն տեսնել, որովհետեւ միայն իալամները իրաւունք ունին անոր ձեռք դպցնելու։ Բօմպէի մը՝ այ՛ որ դիս ինդացուց քիչ մը։ Ցամնայն դէպս երկու ժամ յետոյ արդէն ի ձեռին ունէի «արգիւեալ» թուղթին պատճէնը, որուն թարգմանութիւնը այստեղ կը դնեմ իբրև չահեկան տօքիւման մը.—

« Սահմանադրութեան տրամադրու-
« թեանց և սահմանադրական օրէնքներու
« ամբողջապէս գործադրութեան և պահ-
« պանը համար պատրաստ ենք ինչքով և
« կեանքով զոհուելու. որովհետեւ Սահ-
« մանադրութեան մէջ մեր պետութեան՝
« իսլամական խալիֆայութեան տէրը ըլ-
« լալը բացորոշ ըսուած է, խալիֆայու-
« թիւնն ալ Շէրիաթի տրամադրութեանց
« ամբողջապէս գործադրման հսկող պաշ-
« տօնեան է. առանց Շէրիաթի խալիֆա-
« յութիւն և առանց խալիֆայութեան իշ-
« խանութիւն՝ չի կրնար կանգուն մնալ։
« Ո՛չ միայն օսմանցի իսլամներուն այլ
« ամբողջ աշխարհի դանդաղ մահերուն
« մէջ բնակող միլիոնաւոր իսլամներուն
« Օսմ. իշխանութեան հետ ունեցած բա-
« րոյական և նիւթական կապերը միայն
« խալիֆային նուիրականութեան և խա-
« լիֆային գոյութիւնն ալ Շէրիաթի տրա-
« մադրութեանց գործադրութեան կա-
« պարտնէ։ Հետեւապէս մեր ոչ-իսլամ
« հայրենակիցներն ալ իրենց գոյութիւնը
« իսլամներու պարտական ըլլալը ճանչնա-
« լով, ցայսօր պահպանուած նուիրական
« Շէրիաթին հոգւով-մարմնով երախտա-
« պարտ են և կռմնակից։ Որովհետեւ
« եթէ ժողովուրդին ուզածը արդարու-
« թիւն է, ան ալ նոյն Շէրիաթն է։ Շէ-
« րիաթին անհամաձայն օրէնքներու գոր-
« ծադրութիւնն էր որ 50 տարիէ ի վեր,
« իբրեւ բարոյական և նիւթական արդիւնք,
« ազգին համեստութիւնը և բարոյականը
« եղծանեց, մեր պետութեան ազդեցու-
« թիւնն ու զօրութիւնը կոտրեց, կարճ
« ժամանակուայ մը ընթացքին մեր երկ-
« րին մեծ մասը օտարներուն ձեռքը ան-
« ցուց։ Աչքերնիս համոզուած ենք թէ մին-
« չեւ որ 1300 տարիէ ի վեր մեր փորձած
« յաջ Շէրիաթը գործադրութեան չդրուի,
« այնքան ատեն որ մարդասպանները և
« ոճրագործները «ակն ընդ ական» օրէնս-
« քով չպատժուին, այնքան ատեն որ
« գողերուն ձեռքերը չկարուին, գինի
« խմողները ինչպէս նաեւ Մարգաբէից
« գլխաւորին դէմ խօսողները Շէրիի
« պատիժը չկրեն, և վերջապէս մինչև որ
« ակօին տեսնուի Շէրիաթի տրամադրու-
« թեանց ու հրամաններուն համաձայն
« տրադրութեան գործադրման արդիւնք-
« ները, վստահ ենք որ մեր պետութիւնը
« չկրնար պահպանել իր գոյու-
« թիւնը։ Շէրիաթէ զուրկ և անարդար
« պետութեան մը հպատակները մեղի հա-
« մար անվստահելի է։ ԱՒԱՆՑ ՇԷՐԻԻ
« ԿԱՊՇՐՈՒՆ ՄԵՋ ՀԱՄԱՐ ՆՈՑՆ Է ԹԷ
« ՈՐ ՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ԿԸ ՀՊՍՏԱԿԻՆԻՑ։
« Պէտք է որ Նախարարաց Խորհուրդը,
« Երեսփ. Ժողովը և Ծերակոյսը լուրջ
« նկատառութեան և խորհրդածութեան
« առարկայ դարձնեն այս պարագաները։»

Այս քանը իալաններուն համար եղած ման էր որուն տակ տորագրեր էին մօտաւորապէս 1000 հոգի։ Ասկէ դուրս, նոյն թուղթի միւս էջին վրայ գրուած կար հետեւեալ չահիլառին՝ Հայոց ատրագրել տալու համար.—

« Մենք ևս արդարութեան սիրահար
« ըլլալով կը ձայնակցինք մեր Իալամ հայ-
« րենակիցներու սոյն ուղերձին։ Բաւա-
« կան է որ արդարութիւնը գործադրուի,
« կ'ուզէ՛ Շէրիաթի անուամբ ըլլայ ան,
« կ'ուզէ՛ Սահմանադրութեան անուամբ։
« Երկուքն ալ մեզի համար հաւասար են,
« բայց մանաւանդ Շէրիի տրամադրու-
« թիւնները արդարութիւնը պահպանել և
« զայն կարելի եղածին չափ զօրեղացնե-
« լու միտումն ունին։»

Հայեր չէին ատորագրած տակաւին. խնդրին ալ արդէն նոյն օրը տարաձայնութեան և բացատրութեան և ալ այնուհետեւ բնականաբար ո՛չ մէկ Հայ չմտածեցաւ այդ «ուղերձ»ին։ Խաղքութիւնն ալ վերջացաւ կարծեմ և մեր բարի «տարատիարար»ները հանդարտեցան...։

Այսպէս զարմանալի երեւոյթներ պահաս չեն գաւառներու մէջ և մարդ ահաս կամ կայ տարուի մտածելու թէ արդեօք Տաճկաստանի մէջ ալ անհերեւոյթ Սեւ Ձեռք մը սկսած է գործել, որ օրաւուր ու ժամանակին համաձայն տարափի կը սփռէ կամ ուրախութիւն։

Ինչ եղկելի ձեռնարկ սա տորագրել տալը Հայերուն թէ իրենց համար Շէրիաթ և Սահմանադրութիւն ՆՈՑՆ բաներն են, երբ Շէրիաթի օրէնքով միայն իալամները մարդ են աշխարհի վրայ...։

Ինչ բայց անհամ, ապիկար և վրանաց տեսակէտն որ հեղինակին ներամտութեան վրայ ալ լաւ գաղափար մը չի տար գէթ...

Այնուամենայնիւ այս խաղերը կ'ապդեն կոր ժողովուրդին վրայ և Աներեւոյթ Սեւ Ձեռքը կը հասնի կոր իր մտադրած հոգեբանական նպատակին, քանի որ հասարակութիւնը, Հա՛յը մանաւանդ, կը սկսի կոր այսպէսով չարունակաբար ահուդողի մը մէջ որ ամէն րոպէ մահուան սպասող թոքախտաւորին պէս վատաւժ, հեզդ և ահաւորօրէն համակերպող կը դարձնէ կոր զայն։

* * *

Ուրիշ տեսնուած բան մը։ Այսօր Մ՚բաստիոյ համար ցնծութեան օր էր։ Ազգային վարժարանները ու բոլոր մանկապարտէզները գոց էին։ Գոց էին նաեւ իսլամական «ազգասէր»ներու վաճառատուները։ Կէս օրէն յետոյ մանաւանդ իրարանցումը խայտանքի փոխուած էր։ Ինչո՞ւ, ինչ կար... Առաջնորդը կուգար։ Հանեւլուկ։ Ինչ կապ կայ Առաջնորդին մը գալուն և ազգ. վարժարաններու 1800 տղոց փողոց ձգուելուն միջեւ։ Ի՞նչ կապ կայ վարդապետի մը, ան ալ ուշացած և լաւագոյն դիրք մը չկրնալ ստեղծելուն համար նախկինին վերադարձած վարդապետի մը իր պաշտօնատեղին գալուն և դպրոցական տղաքը մինչեւ քաղաքէն ժամ մը դուրս, այս ցուրտ օդով, անօթի ու բոպիկ, դիմաւորելու ստիպելուն մէջ։

Աւելա հին աւանդական, փուած սիդէմ մըն է «յարգանք»ի զոր պէտք է ջնանկին ջնջել, արմատախիլ ընել գէթ նորահաս և «ուսումնական», —ինչպէս կը սիրեն կոչուիլ,— վարդապետները։ Ընդհակառակը, մէկ կողմ թողլով հաղուագիւտ բացառութիւնները, հէ՛նց այդ երիտասարդ կրօնաւորներուն, առաջնորդներուն կամ առաջնորդական փոխանորդներուն մօտ տեսայ ես ատրօրինակ հով մը մեծութեան, տեսակ մը ցանկութիւն՝ փառաբանուելու, ըղձանք սը՝ յարգուելու, հոգեբանութիւն մը մէկ խօսքով՝ բոլորովին անհամապատասխան իրենց մտաւոր կանութեան։

Այս իրիկուն քաղաքին ազգաբնակչութեան կարեւոր մէկ մասը զարմացեր էր որ մենք ընկերներով չէինք գացեր դիմաւորելու «Հայր Սուրբ»ը և իրենց այդ զարմանքը առանց վերապահութեան յայտնեցին ալ մեզի։ Մենք ալ զարմացանք անոնց զարմանալուն վրայ...։

Ա՛խ մեր ժողովուրդը որ չի կրնար կոր թօթափիլ սա «սովորութիւններու» ահաւոր լուծը. մարդ կը փառատուի կատղութիւն, մարդ զայրոյթի, ցասումի ու կարեկցութեան տեղ նոպայի մը կը բռնուի երբ կը տեսնէ սա ժողովուրդը որ կառչած «հին»ին, չուզեր տակաւին ո՛ և է գնով բաժնուիլ անկէ, չի թօթափեր աւանդականութեան ու ոչ-իալամական խոնարհատութեան կապանքները, չի դուրս գար, նոյն իսկ սա ազատութեան օրերուն, իբրև իսկական ազատագրուած ժողովուրդ, իբրև ազատ կեանքի, ազատ խօսքի ու ազատ չարժումի իսկական սիրահար...։

Այդ զգուելի սովորութիւններէն մէկը՝ ըսի արդէն՝ տարապայման, տարկամա, ողբալի ու սողոսկուն յարգանքն է դէպի «մեծ»ը, մանաւանդ դէպի աքեամատրոները, կղերականները։ Ուրիշ մը՝ ոչ նուազ զարհուրելի՝ Ցամհիրամն է։ Սա ալ՝ անօրինակ, անիմանալի կեղծաորութիւն մը և անբարոյականութեան պժգալի ազդակ մը զոր իալամութիւնը տարիներու ընթացքին թունաւոր ասկալի չիճուկի մը պէս ներարկեր է մերիններուն հոգիներէն ներս։ Տուն մը այցելութեան կ'երթաս, ո՛չ մէկ կին կը ներկայանայ։ Եթէ այդ մարդը բացակայ է, արդէն բնաւ չի բացուիր դուռը։ Եթէ այրը անտեղ է, ներս մտնել չյաղողիս և պատահի որ տան հարսը կամ աղջիկը դէմդ ելլէ, վայրկեան մը նայէս գլուխը եռմայով պիտի ծածկէ քիթն ու բերանը...։

Երեկոյթներու մէջ, այրեր հաւաքուած տեղ մը պիտի ուտես, խմես և պարես. կին չկայ. կիները խոհ, մեծ ու պզտիկ, կոմնական փոքրիկ պատուհանէ մը կամ ատն բանալին ծակէն պիտի դիտեն ու ծիծաղին... գաղտագողի։ Փողոցը՝ չարչաւը այնքան հաստ և այնքան աւելի լաւ ծածկող որքան կարելի է, կամ առնուազն չալ։ Գլխարկը կամ կապը չտեսնուած հրէշութիւններ են և զանոնք կրողը անպատճառ պտտնիկ է, այստեղի դատողութեամբ։ Աղջկան մը կամ հարսի մը բարոյականը այնքան աւելի չատ է որքան աւելի հաստ է անոր գլուխը ու քիթը բերանը ծածկող կերպասը։ Թէեւ չատ անգամներ այդ ամենաթանձր քօղին ճեղքերը կամաւոր կերպով կը բացուին զանոնք փակող ձեռքերուն կողմէ իսկ, ո և է հանդիսաւոր երեսաասրտի ցոյց տալու համար թաքնուած այտերուն թարմութիւնը և բանաւարկուած չրթունքներուն մեղրածոր կարմրութիւնը...։

Ինչպէս օրակերտ ես այս Ցամհիրամը.—Ազդակ կեղծաորութեան և անբարոյականութեան։ Չեմ գիտեր թէ կարիք կայ ապացուցանելու։ Դէթ կիներուն վերաբերմամբ չեմ կարծեր՝ որովհետեւ անոնց համար պէտք եղածին աւելի հականանալի և ըմբռնելի պիտի ըլլայ այդ բանը։ Կիները միզմէ չատ աւելի լաւ գիտեն վերլուծել իրենց սեփական նկարագիրը, խառնուածքը և հոգեբանութիւնը, որով և հնչիւռ իմանալ թէ ի՛նչքան անբնական է ու անցանկալի, իրենց տեսակիցով՝ ամէնէն առաջ, Ցամհիրամը։ Իսկ այրերուն համար գոյցէ պէտք ըլլայ փառաբել։—Ցամհիրամը կեղծաորութիւն է անոր համար որ ես անձամբ տեսայ որ կիները այրերու պահնչին վրայ է միայն որ կը պահպանեն զայն և թէ գոհունակութեամբ ունկն կը դնեն կոր այն այրին որ դէմ կը կարդնի այդ վայրագութեան. այդպիսի այրի մը դիմաց համակրանքով անոնք կը բանան կոր իրենց գլուխը և մարդու պէս,—բառին բովանդակ իմաստով, — կը մշակեն կոր խօսակցութիւն մը։ Սա կը հաստատէ որ Ցամհիրամը կանանց յօժարութիւնովը չէ։ Ընդհակառակը։ Հետեւաբար ան սարսափազդեցիկ կեղծաորութիւն մըն է։

Բան նաեւ՝ անբարոյութիւն։ Տեսէ՛ք թէ ի՛նչպէս։ Տրամաբանութիւնը չատ դիւրաւ մատչելի է և չատ սովորական։ Բնական րերմամբ իսկ ինչ որ արգիլալ է՝ աւելի ցանկալարոյց է, և ինչ որ ծածկուած՝ աւելի հետաքրքրաշարժ։ Արդ Ցամհիրամով կիները միշտ աւելի գրգռիչ են քան թէ ազատ չարժուձեւերով կիները։ Ազատ-համարձակ ապրող կանանց մէջ միայն գեղեցիկները, միայն առանձնայատուկ ձիրքերով օժտուածները կը թուին, իսկ ծածկուող կիները, սերուն թէ պըժգալի, թարմանոյշ թէ անցած, բոլորն ալ կը գրաւեն։

Ու տասնկով է որ հոն ուր Ցամհիրամ կայ՝ սեռի մասին մտածումը այնքան զարգացած է որ այրերը կանանց կը նային միմիայն իրրեւ էգի և կիները արանց կը նային միմիայն իրրեւ արու։ Ասոնց հոգեբանութիւնով անկարելի է ուրիշ նպատակաւ յարաբերութիւն կնոջ մը և տղամարդու մը միջեւ և այս ուղղութեամբ կը գաստիարակուի նաեւ երիտասարդութիւնը տան մէջ։ Արդիւնքը՝ անբարոյացում։

Դեռ չեմ յիշեր ուրիշ աղետալի սխալ մըն ալ որ արանց մէջ խիստ տարածուած՝ աղտոտ համաճարակի մը բնոյթն ստացած է այլեւս և որ ուղղակի ծնունդ առած և զարգացած է Ցամհիրամին պատճառաւ։ Չեմ խօսիր այդ մասին, որովհետեւ տեսնուած բաներու մասին նօթեր են իմ գըրածներս և ոչ թէ բարքերու մանրակըրկիտ ուսումնասիրութիւն։

Այս բոլոր ըսածներս ալ մի միայն Հայոց վերաբերմամբ են, որովհետեւ պէտք չեմ զգար հետաքրքրուելու Թուրքերու Ցամհիրամով։

Միայն, այսքան ցաւագին իրողութիւններու և սեւ գիծերու նկարագրութենէն յետոյ, իբրեւ թանկագին յիշատակ մը պարտաւոր եմ ըսել որ չարժումը այնուամենայնիւ սկսած է։ Եզերափոփոխական գործիչներու դաստիարակող, մերթ խարազանող, մերթ իրախուսող, մերթ ընդվզեցնող, մերթ ժպտագին ընթացքը կ'ունենայ կոր հրաշալի ներգործութիւն մը ամբողջային տրամաբանութեան ու տրամադրութեան վրայ, հոգ չէ թէ դանդաղ և քիչ մը թոյլ ներգործութիւն մը։ Մանաւանդ կիները սկսած են կռմակերպուիլ ամենուրեք և կը Ցանան թօթափել հին յաւերեանական կրաւորականութիւնը որ չղթայով կապկպեր է իրենց տարաբաղդ ճակատագիրը տարիներ չարունակ։

Սերտաւին հասած չարթուն ուղեցի տեսնելիք գործի բանուորուհիի մը հետ։

—Անկարելի՛ է, անկարելի՛ է, ըսին։ Այս կռմիրը անանկ բաներ չըլլար...

«Անանկ բաներ»ը պարզապէս տեսակցութիւնն էր զոր կը խնդրէի օրիորդէն՝ անկէ տեղեկութիւններ ուզելու համար իր երկոց կեանքին և մանաւանդ Դրօշակեան կարուկ, խելացի և գործնական մեծութիւնը՝ որ կրթիւնս պիտի ըլլար դիմել մեր յետագոյ ամենամեծ մարմիններու մեծագոյ մէկ քանի օր անկարելի մնաց այդ դանդաղութեանս կատարումը։ Ես բաւական դժուարութիւններ ընել պէտք եղաւ մինչեւ որ յաղողեցայ երես առ երես գալ 20—22 տարեկան աղկական մը հետ, ինքը «վարպետ-բանուորուհի» գործագործութեան։ Առանձին չէին ձգած։ Մայրն ու հայրը առեր բաղկատի մը տուն տարեր էին, գիս ալ հրաւիրեցին հոն և, ինչպես որ Պոլիս կ'ընէին երբեմն ուրիշ կարգի գործեր յաղողելու համար, «պատահմամբ գտնուածի պէս», տեսնուեցանք։

Ազնուտի օրիորդը քիթը-բերանը գոցած, բարեւի կեցաւ դիմացս և իմ չորս անգամ խնդրելէս յետոյ միայն նոքը հրամանովը նստաւ ինձմէ երեք մեդր հեռու աթոռի մը վրայ։ Ամէն մէկ հարցմանս օրիորդին չրթունքները անոր լայկին տակ սեղմ պահած՝ կը պատասխանէին. ո՛չ «Ցամնոր ձայնը լսելու քաղցը ունենայ, այլ գլխու չարժումներ իրենց մտնելի թօթափասութիւնով կը Ցանային գոհացնել զիս։

Այս այսպէս՝ սկիզբներն էր, ինչպէս բոլ։ Բայց 1—2 ամսուան աշխատանք բաւական եղաւ որպէս զի այդ բանուրուհիները հասկնան թէ ո՛չ մէկ անբարոյութիւն չկայ մարդու մը հետ խօսելուն մէջ և հիմա նոյն իսկ միասին ժողովներ կը սարքենք ընդհանուր գործի բանուրութեան չահերու մասին մտածելու համար։

«Անանկ բաներ չըլլար»ը «կ'ըլայ»ի փոխուեցաւ հիանալի սահունութեամբ մը, կամքին և Դաստիարակութեան հզօր ազդեցութեան տակ։

Անոր համար բսի որ չարժումը սկսած է, թէ ճահիճը սկսած է երերալ, քիչ մը քամի եւս և հասարակական զարթնումի հրաշալի փոթորիկ մը պիտի կրնանք ողջունել Փոքր-Հայքի մէջ ալ։

ՌԱՔՍԵՂ ՇԱՀԱՊԱԶ

Սվազ, 25 փետր.

ԲՈՐՈՏ ԵՐԿԻՐԸ

«Սահմանադրութիւնը պիտի տեւէ» — Տեւեր է կամ ոչ, ի՛նչ կարեւորութիւն ունի, երբ մենք՝ Հայերս չենք գիտեր օգտուիլ եղած քիչէն ալ, երբ մեր ներքին բարքերը հետզհետէ անհնահանձելի կը դառնան, երբ մեր զգացումները սառնացեր են հանդիպ այն ամէն բաներուն որ ազգային դրոշմ կը կրեն. ի՛նչ օգուտ, երբ մեր երեսփոխանները չատերը դոյզն վեհանձնութիւնը չունին արհամարհանքով վարուելու զիրենք ցածօրէն վիրաւորող, անարգող, կռուաղան միւս երեսփոխաններուն հետ։ Մենք կը խնդայինք, կը հեգնէինք հին «Աղաներու» և «Հաճ՚աղաներու» նհան ու կացը, խօսելու ու վարուելու կերպերը, և ահա այսօրուան Ազգային Ժողովը ա՛լ աւելի գէշ կը վարուի, մահուան քրտինքները ոլոռն ոլոռն Թափող աղջին ճակատագրին հետ կը խաղայ. Ժողով չի գումարեր, և եթէ պատահի որ գումարէ ալ, կարծես միայն զիրար ծեծելու, իրենց ուժերը իրարու վրայ փորձելու համար։ Տեղը չէ հարցնելու արդեօք թէ ո՛ւր էին այդ կորիճ փէշլիվանները, երբ տասը տարեկան Թուրք մը, կամ տասնհինգ փարանոց չհօպճի մը երեսին կը թքնէր, գեռ հազիւ 8—9 ամիս կայ։ Ա՛խ, գիտեմ, չարօսյա կիսեր պիթիճիր, հվի կելիր իյիցիճիր։ Ու այսպէս, քանի մը իրաւցնէ ազգասէր երեսփոխաններու աղուհ տրամադրութիւնները, անկեղծ չանքերը, հոն, Ազգային Ժողովի վեհ սրահին մէջ տակաւ պիտի պաղին, վհատին, հեռանան։ Ինչ մը հպարտութիւն, քիչ մը զոհաբերութիւն չունի՞ն այդ ազգին «ընտրեալները»։ Աստուծո՛յ մարդիկը, քիչ մը հովարատութիւն ունեցէք, և եթէ վատահ չէք ձեր ուժերուն, ձեր սրտին վրայ՝ քաշուեցէք, հեռացէք որպէս զի գոնէ Ազգը չխաթգործ ձեր վրայ պարապ յոյսեր դնելով, և ամէն անհատ ինք իր գլխուն ճարը նայի։

«Սահմանադրութիւնը պիտի տեւէ»։ — Այո՛, որովհետեւ Հայուն օգտակար ըլլալու առաքինութիւններէն զուրկ է ան. եւ ալ ձեզի հետ պիտի տարակուսէի անոր տեւականութեանը վրայ, եթէ ամենափոքր փոփոխութիւն մը մատուցանէը մեզի։

Թուրքիան բորոտ մարդու մը մարմինին կը նմանի, ամբողջովին ծածկուած է եռոցքով. ո՛ւր որ քերես՝ պալար ու սպի կը գոյանայ, ո՛ւր որ ձեռք դպցնես՝ կ'ապրիւնի. պիտի գայ օր մը, — եթէ չարունակէ չդարմանել ինքզինքը — ուր պիտի մեկուսացուի մարդկային ընկերութենէ և աղբեանոց նետուի՝ հոն փտելու, որդնոտելու ատելու համար։

Ժամանակ է որ սա երեսաղէմ բռնուած ախտէն ալ մաքրուիր. «ազգային իշխանութիւնները» անկարող են, յուսահատութեան անձարակ ո՛ և է բարեկարգիչ քայլ մը առնելու որ և է խնդիրի մէջ.

իմ յանդուգն ու տարօրինակ առաջարկութիւնս պիտի ըլլար դիմել մեր յեղափոխական մարմիններու միացեալ մէկ ժողովի մը, որ ամենայն մեծ և փոքր հարցերու մէջ մեզ ազատէր։ Պէտք է երթալ այդ ախտին մէջ գերծող անպիտան, անօգուտ մարդոց մօրուքներէն բռնելով, դուրս փողոցները նետել։ Ծո՛ղ երեսն ո՛ւր որ կ'ուզեն, Թող երեսն անկէց եաքը խօսողներս ալ ձեռքերնիս ու ճակատնիս ներս մէջ գիր նեն իրենց թաթախուտ ետը. ազգին այս հոգեվարքի օրերուն լաւագոյն ծառայութիւն մը պիտի ժառանգեանք, ժողովուրդը՝ ինք եթէ ծիստւսի պէս երթար ու այդ երամակը կարմիր ժովը կամ Գինեասրիթեայ լիճը թափէր, խեղդէր։ Ես չեմ կարծեր որ այս կծու տողերը վիրաւորիչ ըլլան Երեսաղէմի միաբանութեան, քանի որ ամէն արժանապատուութենէ զուրկ կը թուի։

Սկսել առաջարկութիւն մըն է վանքը 1,000,000 ոսկիի ծախելու համար եղածը. վասն զի վանքը կրօնական ատելի ազգային գոյն ունի, և իբր այն՝ չենք կրնար ծախել զանի ու վարժուիլ հեազհետէ մեր Թողելու սրբութիւնները, հետանալով այսօր Երուսաղէմէն, վաղը կիլիկիայէն, միւս օր Աղթամարէն ու օր մըն ալ... եղմիածինէն։ Բացի այս հաշիւներէն, մէկ միլիոն ոսկին մեզի ի՛նչ օգուտ պիտի ունենար. այդ գումարն ալ՝ ուշ կամ կանուխ՝ պիտի երթար ուր որ գացեր են ու կ'երթան ուրիշ միլիոններ։ Երեսաղէմը իր միքրոպներէն հականեխելով սրբելու է և ոչ թէ կրակի տալով վառել մոխիր դարձնելու։

...Ու ժողովուրդը կ'երթայ խուռներամ լցնել եկեղեցիները, հոն ունկնդրելով ազգային գործիչներու բանախօսութեանց, սորվելու համար ազգասիրական, հայրենասիրական զոհողութիւններ ընել, պարքերն ու պարտականութիւնները ճանչնալու, ու չի կրնար գոնէ մէկ երկու ժամ չծխելու զոհողութիւնը յանձն առնել, օր ուրիշ բան չպիտի ըլլայ, բայց եթէ պարզ, տարրական վայելչագիտութիւն, այնպէս որ պետք կ'ըլայ մինչեւ հայրապետական արգելքի մը հրատարակութիւնը, և եթէ այդ Հայրապետը արդէն չսերուած մէկին ըլլար, ձեզի կը թողում այդ չրջաբերականին ալ կարեւորութիւնը։ Տիկինի մը ներկայութեան ծնրադիր առաջ անոր հաճութիւնն ստանալու կեղծաւոր մարդահաճութիւն ունին այդ պարոնները ու յարգելի տան մը մէջ ծխելէ առաջ միտքէ իսկ չեն անցուներ յարգել ընքզինքին ու պատշաճականութեան օրէնքը, մինչ սպասելով սակայն որ տարկօն ցեղեր յարգեն իրենց կեանքն ու իրենց կնոջ պատիւը, հա՛, հա՛! Եւ ինչո՞ւ զարմանալ երբ տեսաստացի աղաներ կը մերժեն արտօնութիւնը եկեղեցիի մէջ միթիւնեներ գումարելու. միթէ անոնք չեն ճանչնար իրենց «մալ»ը։ «Ճահպազ» իր Թղթակցութիւններով բան առ բան կը հաստատէր չարաբներ առաջ յայտնած մէկ կասկածս իր մասին նպատակի բաչխումներու անկանոնութեանց և «պաղչէ»ներու... Տեղը չէ ուրեմն ըսելու որ եթէ աղաները իրենց մալը կը ճանչնան, մենք ալ, իրենց խոնարհ ծառաները, կը ճանչնանք մեր «մալերը»՝ աղաները։ Ներեցէք համարձակութեանս, էֆէնտիմ։

Աճգիլա ԽՈՍՐՈՎ

ՏԱՐՕՆՈՑ ԱՇԽԱՐՀԷՆ

ՍՄԻՐՆ, 20 փետրվար

Ամսոյս առաջին օրինակը անսահման հաճոյք մը ընծայեց Մչեցիներուն, որոնք Օսմ. Սահմանադրութեան հռչակումէն ի վեր առաջին անգամ րլլալով դրականօրէն վայելեցին աղատութեան։ բարիքները։ Զի այդ չարթուն քաղաքիս մէջ կատարուեցան երեսակ հանդիսաներ, մին՝ հինգշաբթի առաւօ. Զորոյ Թաղի Շէկ-Աւետեան եկեղեցիին մէջ, յանուն Մեծին Վարդանայ և իր քաջամարտիկ հերոսներուն և երկուքը — ներկայացամ — հինգշաբթի և չաբաթ իրիկունները՝ Ցով. Իզմիր. Օր. վարժարանին մէջ։ կ'արժէ, կարծեմ, կրօնիկ հանդէսի մը և աշխարհիկ ներկայացումի մը նկարագրութիւնն ընել Աւետեան սուղ էջերուն մէջ, որոնք միշտ յայտնօրէն բաց եղած են գաւառային ընթացքներու մեղի։

Ամսոյս 5ին, հինգշաբթի առաւօ, Ս. Պատարագի աւարտումէն վերջը, յիշեալ եկեղեցիին մէջ տեղի ունեցաւ Դաշնակցական խումբերու կողմէ սարքուած Վարդանանց հանդէսը, ուր կը տեսնուէին հինգ Թաղերու երկսեռ ներկայացուցիչները առաւօ Թիւով և Ներս. վարժարանի պաշտօնէութիւնը՝ յատուկ հրաւէրով։ Զորոյ Թաղին Կայծակ խումբին յատուկ դրօշակով մտաքը հանդիսաւոր հանդամանք մը ունէր։ Աւագ Տէրտէրին առջեւ, աաեանը յարդարուած էր, մահարձմը զարդարուած չքեղ ծաղկեպսակներով և Տարօնցի կենդանի և նահատակ հերոսներու լուսատիպ նկարներով, որոնք եկեղեցիի ամենաթելի լուսաղարդութեանը մէջ բռնկանակի հանդիսականներու ուշադրութիւնը առնիչած, գրաւած էին։

Ներս. վարժարանի նորընծաները տեսուչ Տիար Մ. Մարախանեանի և Հ. Ց. Դաշնակցութեան տեղւոյս ներկայացուցիչ Տիար Գարմէնի քանախօսութիւնները գնահատեցան։ Կարելի չէ անչէյտաակ թողուլ նաև Պ. Մ-ի խրիմեան ցկեանս քանաքոյկ կրթնիլ ազատած համակրելի երիտասարդին հոգեչունչ, կրակոտ ճառախօսութիւնը, որ ժողովուրդի սրտին զգացումին աւելի մօտիկ ըլլալուն՝ քանիցս ծափահարեցաւ։

Չուլմամտ ու միամիտ աչխարհի մը արիւնաքամ ժողովուրդին համար թատրոն, ներկայացում անչրագրայր բաներ են։ Մինչ արիւն-արցունք թափող ժողովուրդը ուրախութեան չի հետամտիր։ Չո՛ւն՝ ուր լաց ու կոծ չկայ, առանպէսկ հանոյքը կասկածանքով կը դիմէ, ու արհաւալի վտանգ մը կ'երեւակայէ հո՛ն, ուր խնդուք ու հրճուանք կը տիրէ.... Անհերքելի իրողութիւններ են ասոնք ա՛յն ժողովուրդին համար — որպէս Տարօնոյ աչխարհը և մանաւանդ ես ոտանը՝ Մուշ — որուն տարիներէ, ու ինչո՞ւ չսեմնք, դարերէ ի վեր գլացուած է կեանքի, պատուի, ստացուածքի ապահովութիւն և իրաւունք.... Ահա թէ ի՛նչ պատճառաւ քաղաքին մէջ տարեցնայք նախապէս կասկածանքով վերաբերուեցան հանդէպ Միացեալին ի նպաստ տրուելիք ներկայացումին, ղոր վաղաժամ կը նկատէին՝ մեր թուրք հայրենակիցներուն տրամադրութեանց գիտակ աղգայիններ։

Դիտենք քաւորդ դար առաջ Մչեցի ժողովուրդը մէկ անգամ միայն վայելած էր ուրախութիւնը ներկայացման մը, կազմակերպուած չաբաթ ողբացեալ Սարգիսեան Ձեռամբ։ Ինչէր անցան այն օրերէն ի վեր.... Մրքան թանկագին երիտասարդ կեանքեր զոհ եղան գաղափարի, խոհակի, որոնց իրականացումը միակ մտաահեռումը եղած էր այս արիւնոտ ու ցաւատանջ աչխարհի երիտասարդութեան, Միացեալի կազմած նոր ու կորովի սերունդին....։

Իբր 150 հրաւիրեալներ, որոնց մէջ իրենց արժանաւոր տեղը գրաւած էին տեղացի մէկ քանի Թուրք հայրենակիցներ և Օսմ. Բլիւպի ազատական անդամներ, հինգշաբթի երեկոյ ժամը 2ին լեցուցած էին աղկ. վարժարանի սրահը, որ չքեղօրէն լուսաղարդուած էր։ Ներկայացումը, որ իր ընդհանուր գիծերուն մէջ յաջողութեամբ անցաւ, մինչեւ վերջը ներկայներու ուշադրութեան մէջ պահեց, մա՛նաւանդ Թուրքերէնով ներկայացուած դրուածները, որոնցմէ մէկը իր անմիպ բանախօսութեանը մէջ՝ կորսուած բան մը նախօսութեանը՝ անմոռանալի կը համարէր։ Աամենէն վերջը խօսեցան Տիար Մ. Խաբախանեան և Գարմէն։ Առաջինը բացատրեց «Թատրոն» բառին ծագումն ու նչանակութիւնը և Թատերական ներկայացումներուն կրթիչ ու ազնուացուցիչ դերը մարդկային կեանքին մէջ։ Երկրորդը՝ Հայ ազգին վերագրուած անջատողական ձգտումները չրեց, հերքեց և ջատագովեց ամէնազգային համաձայնութիւնը օսմ. երկրի զանազան տարրերուն մէջեւ։ Այս բանախօսութիւնները չերմասէս ծափահարուեցան։

** Ամսոյս 7 չաբաթ ցերեկին ներկայացումը կրկնուեցաւ լոկ կանանց համար։ Ձեռնարկութիւնը փիչ մը յանդուգն էր։ «Թէարթօ», Մո՛ւշ և մա՛նաւանդ Մշեցի կանայք... Հակընդդէմ թեւեռ

ԱՐԱՐԱՏ
ԱՄՍԱԿԱՆ ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ԳԻՏԱԿԱՆ ՀԱՆԴԷՍ
ԽՄԲԱԳԻՐ ՏԱՏՈՒՆԱԿԱՆ ՀԱՅԿ. ՏԱՇԵԱՆ
ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ Ս. ՃԱՄՃԵԱՆ
ՏԱՐԻ Գ. ՀԱՏ 9 ԹՒ 1909

ԽՍՆՈՒՔ ՓՈՂՁԱ

ՅՈՎՀՈՒՆՆԷՍՈՎ ՅՈՎՀ.

ՎՂՎՍՏՂՆԵՂՅՈՒՆ Ս. ՓԱՄԲԱ

Ես ամեն անգամ, երբ ինձ հարցնում են, թե ինչ եմ գրում, ինչ եմ պատրաստում, ինչ եմ մտածում, ես միշտ ասում եմ, որ ես գրում եմ ինչ-որ բան, որ ես պատրաստում եմ ինչ-որ բան, որ ես մտածում եմ ինչ-որ բան, որ ես ինչ-որ բան եմ գրում, ինչ-որ բան եմ պատրաստում, ինչ-որ բան եմ մտածում,

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ԿԱՐ ՄԻ ՀԱՐՈՒՍՏ ԿԱՄ ՄԻ ՁՄԵՌ ՉԻ ԼԻՆԻ

ԱՆ ՓՈՂՈՑ

La Matteille de France et des Colonies

ՓՈՍՏԱՅԻՆ ՆԱՄԱԿԱՆ ՎԱՃԱՌԱԿԱՆ ՀԱՍՏԱՏՈՒԹԻՒՆ

Տալիս ընդհանուր ապահովագրութիւն հրդեհի, փոթորկի, կայծակի, պայթումի եւ ուրիշ պատահարների դէմ։ Ընդունում է ապահովագրութիւններ ամէն տեսակ շարժական եւ անշարժ կալուածների, գործարանների, ապրանքների, գոմաղի, խոտի, ցորենի, գինիի, ձիերի, կառքերի եւ այլն։

Ընդունում է ապահովագրութիւններ ամէն տեսակ ճանապարհորդական իրերի վրայ, որոնք կորչին կամ վնասուին երկաթուղիներով, նաւերով, ինչպէս նաեւ ձիերի, կառքերի եւ ամէն տեսակ կենդանիների վրայ, որոնք կորչին կամ վնասուին ճանապարհորդութեան ժամանակ։

Ընդունում է ապահովագրութիւններ ամէն տեսակ ճանապարհորդական իրերի